

Németh Péter Mikola

Öt haiku
az örökkévalólókra

(Rózsabandira)

Kavicsszüretkor
tengerszemednek mélye
átszíneződik.

(Pilinszkyre)

Van itt valami
szomjúság, amit senki
meg nem itatott.

(Weöressándorra)

Fölötted az ég,
alattad a Föld kérge,
benned lajtorja.

(Kormospistára)

Nyárapád éghez,
nyírányád a földhöz köt
rügyfakasztással.

(Szabadosgyörgyre)

Minden levélben
ott él a fa egésze,
még hamvában is.